

4.1.3. Arbejdsgruppens forslag til model 1

Den følgende gennemgang af model 1 er taget fra arbejdsgruppens betænkning, kapitel 8, afsnit 8.2.1.1., side 206 ff., samt kapitel 11, afsnit 11.6.1., side 297.

Arbejdsgruppen foreslår en minimalistisk præget model, der tager sit udgangspunkt i den gældende ordning efter udlændingelovens § 45 b, men som modificeres og videreudvikles med fokus på øget retssikkerhed og øget gennemsækelighed i forhold til domstolsprøvelse med adgang til mest muligt af det materiale, der danner grundlag for justitsministerens indstilling om og integrationsministerens vurdering af, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, jf. § 45 b, stk. 1, samt med fokus på muligheden for en hurtig og effektiv sagsbehandling og umiddelbar adgang til domstolsprøvelse samtidig med, at der gøres brug af færrest mulige administrative led.

Modifikationen ligger i det væsentlige i det forhold, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel til en særlig lempelig adgang til domstolsprøvelse af den administrative udvisning. Der tænkes her på en procedure som den, der i dag findes i udlændingelovens § 52, hvorefter udlændingemyndighederne efter udlændingens anmodning står for selve indbringelsen af sagen, der desuden tænkes kørt i et særligt hurtigt spor ved domstolen, hvilket er i fuld overensstemmelse med behovet for en hurtig prøvelse af en så indgribende beslutning.

I øvrigt ligger modifikationen af modellen i relation til fremlæggelse af PET's materiale for domstolene og i relation til begrænsningen af de administrative led.

Forelæggelse af sagen:

Politiets Efterretningstjeneste forelægger for justitsministeren sager om udlændinge, der efter efterretningstjenestens opfattelse må anses for en fare for statens sikkerhed.

Afgørelse:

Justitsministeren træffer herefter afgørelse om, at en person må anses for en fare for statens sikkerhed. Afgørelsen træffes i en særlig procedure, hvor udlændingen ikke har adgang til de af PET's oplysninger, der ud fra efterretningsmæssige hensyn er fortrolige.

Integrationsministeriet træffer herefter – efter indstilling fra justitsministeren – administrativt afgørelse om udvisning af udlændingen, jf. udlændingelovens § 25, nr. 1.

Denne kompetence ligger i dag hos Udlændingeservice med klageadgang til Integrationsministeriet. Den administrative afgørelse om udvisning træffes dog i denne model af én instans; Integrationsministeriet.

Denne ordning afviger således fra det almindelige forvaltningsretlige to-instans-princip. En tilsvarende ordning er allerede kendt i udlændingeloven for så vidt angår behandlingen af sager om humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og kan i dette tilfælde begrundes med, at man derved sikrer, at det fortrolige materiale fremlægges for færrest mulige myndigheder, og at der hurtigt kan træffes en endelig administrativ afgørelse om udvisning, der herefter er underlagt en let adgang til domstolsprøvelse, hvor domstolene også har adgang til det fortrolige materiale.

Afgørelsen om udvisning træffes administrativt med hjemmel i udlændingelovens § 25, nr. 1.

Ved afgørelsen om udvisning lægger Integrationsministeriet justitsministerens farevurdering uprøvet til grund. Integrationsministeriets afgørelse er således primært en vurdering af, om hensynene i udlændingelovens § 26 er til hinder for at træffe afgørelse om udvisning.

Ved vurderingen efter udlændingelovens § 26 skal der blandt andet tages hensyn til udlændingens tilknytning til det danske samfund og herboende personer, herunder udlændingens eventuelle familie. Der skal også tages hensyn til udlændingens mulige fortsatte tilknytning til hjemlandet og til risikoen for, at udlændingen uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

En afgørelse om udvisning skal i øvrigt – som tilfældet også er i den gældende ordning – helt generelt vurderes i forhold til respekten for Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i EMRK om respekten for familielivet.

Integrationsministeriet kan – såfremt det må anses for nødvendigt for at kunne træffe afgørelse efter udlændingelovens § 25, nr. 1, jf. § 26 – anmode Udlændingeservice om at få tilsendt akterne i udlændingens nuværende udlændingesag samt anmode Udlændingeservice om at foretage en aktuel afhøring af udlændingen om dennes personlige forhold i relation til de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn.

Hverken Integrationsministeriet eller Udlændingeservice vil ved denne model skulle have adgang til PET's fortrolige materiale, hvilket svarer til den gældende ordning, hvis integrationsministeren har truffet afgørelse efter udlændingelovens § 45 b, stk. 2, 2. pkt., om, at de oplysninger, der har ført til vurderingen af, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregi-